

متن پرسش

بسم الله. بنده از علاقه‌مندان به انقلاب اسلامی هستم و برای ادامه تحصیل در مقطع دکتری به خارج ایران رفتم تا دانش سودمندتری کسب کنم و به ایران برگردم. اکنون در اروپا ساکن هستم. پیش از آنکه به اروپا بیایم، یک بار شما را در اصفهان دیدم و گفتگوی کوتاهی کردیم. اگر فراموش نکنم فرمودید هر جا که بروم اگر قدر انقلاب اسلامی را بشناسم راه خوبی در پیش دارم. من هنوز علاقه‌مند به اسلام و انقلاب هستم، اما در راهم در تحصیل در اروپا به مشکلاتی برخوردیم. مشکلاتی نظیر استرس فراوان، تنهایی شدید و همچنین احساس پوچی زیاد در این فرهنگ. با خود گفتم در روز عاشورای حسینی از شما بپرسم که چگونه نسبت خود را با محیطی که در آن هستیم_ محیطی که گویی انسان‌ها در آن ده‌ها سال است مرده‌اند هرچند خود متوجه نباشند_ باز تعریف کنم تا از گزند این هجمه اضطراب و پوچی در امان بمانم و سرمایه‌ای برای دنیا و آخرتم از سال‌های زیستنم در اروپا فراهم کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً همه حرف در این است که چگونه انسان غربی و جهان مدرن گرفتار این همه نیست‌انگاری و نیهیلیسم شده است؟ و راه عبور از آن چیست؟ متفکرانی همچون هایدگر که در دل جهان غرب، آن نوع نیست‌انگاری را با جان خود تجربه کرده است؛ جهت عبور از آن متذکر حضور در تاریخ می‌شود که به گفته دکتر احمد فردید همین حضور در انقلاب اسلامی می‌باشد. عرایضی اخیراً تحت عنوان «معنای درک حضور تاریخی اصحاب امام حسین «علیه‌السلام» شده است امید است که راهگشا باشد. <https://lobolmizan.ir/sound/1520> موفق باشید